

HY LỄ LINH MỤC NHƯ ĐẮNG CHỊU-ĐÓNG-ĐINH

Mỗi ngày, khi đi học cũng như lúc trở về nhà, một cậu bé thường lủi thủi một mình. Ngạc nhiên, bà mẹ hỏi tại sao. Bé thưa:

- Bởi vì, những gì con nói, mấy đứa bạn con không muốn nghe. Và ngược lại, những gì các bạn con nói, con cũng chẳng thích nghe!

Vừa nói, bé vừa ngược đôi mắt trong xanh nhìn Mẹ. Trông cậu bé thật thông minh và liến thoắng. Đó là bé **Fiorenzo D'Alessandri**. Bé chào đời ngày 16-9-1955 tại Calpiogna, một làng quê Ý nằm trên sườn núi, gần biên giới Thụy-Sĩ. Để dễ dàng việc học cho các con, Cha Mẹ bé di chuyển đến sống tại Faibo, thuộc bang Ticino của vùng Thụy Sĩ nói tiếng Ý.

Bé Fiorenzo lớn lên trong khung cảnh đầm ấm của gia đình, cạnh hiền huynh tên Claudio. Bé là trung tâm triu mến của Cha Mẹ và gia đình là tất cả cho bé. Bé sống ung dung hạnh phúc như một ông hoàng con!

Cha Mẹ bé rất chú tâm trong việc giáo dục con cái. Ông Bà không cưng chiều con. Nhưng dạy cho con sớm biết yêu mến Đức Chúa GIÊSU như Bạn Thân nhất và kính mến Đức Mẹ MARIA như Hiền Mẫu tuyệt hảo nhất. Mỗi chiều bé theo Mẹ đến nhà thờ tham dự buổi lần hạt Mân Côi chung. Vì không có ai cùng tuổi để nô đùa nên bé vui chơi và lớn lên cạnh những người lớn tuổi. Điều này khiến bé trưởng thành sớm hơn các bạn đồng lớp.

Ngày 23-5-1963, lễ Đức Chúa GIÊSU Thăng Thiên, bé Fiorenzo (8 tuổi) rước lễ lần đầu. Bé biết rõ mình tiếp nhận Ai. Bé viết trên vở:

- Ngày rước lễ lần đầu là Ngày thật đẹp đối với con, mặc dầu hôm đó thiếu bóng mặt trời. Khi con rước Mình Thánh Chúa, con nghe một tiếng nói thì thầm trong lòng: "Con phải trở thành Linh Mục". Và con cảm thấy thật sung sướng.

Kể từ ngày ấy, bé không ngừng nghĩ đến việc làm Linh Mục. Bé rất ham học, đặc biệt học những gì thuộc về Đức Chúa GIÊSU KITÔ và về Giáo Hội Công Giáo. Bé thực sự yêu mến Đức Chúa GIÊSU, nhất là Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể ngự ẩn trong Nhà Tạm. Khi mãn bậc tiểu học, thầy giáo hỏi:

- Con ghi danh vào trường nào?

Bé trả lời ngay:

- Trường Lucino! (Trường Lucino là tiểu chủng viện của giáo phận Como, miền Bắc nước Ý).

Ngày 26-9-1966, Fiorenzo D'Alessandri gia nhập tiểu chủng viện. Thật là cuộc chia ly đứt ruột. Nhưng vì Đức Chúa GIÊSU, Bạn Chí Thân của lòng, Fiorenzo sẵn sàng từ bỏ tất cả. Chú chủng sinh Fiorenzo cởi mở, giúp đỡ, kết bạn với mọi người và trỗi vượt về tình yêu. Ai ai cũng quý mến chú. Chú chăm chỉ học hành và giải trí lành mạnh. Đồng thời, chú bắt đầu đào sâu những vấn đề chính yếu của cuộc sống con người và khám phá ra:

- Đức Chúa GIÊSU KITÔ là giải đáp duy nhất và mãi mãi cho bất cứ hoàn cảnh nào của cuộc sống.

Thình thoảng Fiorenzo biến đâu mất! Để tìm chú, người ta đến nhà nguyện và thấy chú đang sốt sắng quỳ trước Nhà Tạm, tâm sự cùng Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể. Vài người ghi nhận là giữa Đức Chúa GIÊSU và chú chủng sinh có mối giây ràng buộc thân tình chí thiết.

Rồi đến tuổi dậy thì. Nhiều tiểu chủng sinh gặp khủng hoảng tâm lý và rời bỏ chủng viện. Nhưng chú Fiorenzo tươi nở như hoa và cương quyết đi theo tiếng gọi: "Con sẽ làm Linh Mục". Càng ngày, chú càng thâm hiểu:

- Linh Mục chỉ thuộc về Đức Chúa GIÊSU KITÔ và Giáo Hội Ngài.

Và để chuẩn bị, chú trung thành với các điều dốc lòng:

- cầu nguyện hàng ngày

- xưng tội hàng tuần

- rước lễ hàng ngày và không ngừng thưa với Đức Chúa GIÊSU: "Xin hãy sai con đi".

Sau bậc trung học đệ nhất cấp, các chủng sinh học chung trường với các học sinh ngoại trú. Nhưng tư cách của Fiorenzo không thay đổi. Chú say mê văn chương, triết học, nghệ thuật, âm nhạc. Nhưng trên hết và trước hết, chú đào sâu Đức Tin để hiểu biết con người, thế giới và Đức Chúa GIÊSU KITÔ mỗi ngày một hơn. Chú không ngần ngại tỏ ra mình là "chủng sinh - người được THIÊN CHÚA tuyển chọn". Nhiều bạn trẻ cùng trường nhận ra điểm khác biệt này nên thường lui tới tâm sự, hỏi ý kiến và xin chú chỉ bảo.

Năm 1974, chủng sinh Fiorenzo giật mảnh bằng tú tài với điểm đậu thật cao. Trong khi các bạn đồng tuổi đặt vấn đề: "Phải làm gì bây giờ?" thì Fiorenzo không do dự lập lại điều đã quyết định vào năm lên 8 tuổi: "Con sẽ làm Linh Mục".

Học xong chương trình Tiểu chủng viện, thầy Fiorenzo theo phân khoa thần học tại đại học Fribourg, Thụy Sĩ, với niềm khát vọng mỗi ngày một hiểu biết Chúa hơn. Thầy phân chia thời khóa biểu quân bình giữa việc học và cầu nguyện. Thầy viết trong nhật ký:

- Chúng tôi có những giờ cầu nguyện chung trong ngày. Ngoài ra chúng tôi dành thời giờ để cầu nguyện riêng. Đối với ai học thần học thì cầu nguyện chiếm giữ vai trò quan trọng. Chỉ tìm hiểu Đức Chúa GIÊSU KITÔ qua các môn thần học lịch sử mà thôi thì chưa đủ. Cần phải đào sâu sự hiểu biết dưới ánh sáng của kinh nghiệm Đức Tin .. Cần bám chặt vào Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Tôi tìm thấy niềm vui trong việc trung thành với Đức Chúa GIÊSU, với ơn gọi và qua việc tận hiến cho tha nhân. Tôi cố gắng sống thế nào để Đức Chúa GIÊSU KITÔ trở nên sống động trong tôi hầu cho kẻ khác nhận ra Ngài.

Thầy Fiorenzo dồn toàn lực vào việc học. Thầy muốn trở thành một Linh Mục vừa thánh thiện vừa trí thức.

Theo quyết định của Hội Đồng Giám Mục Thụy Sĩ, mọi chủng sinh khi đến tuổi trưởng thành đều phải thi hành nghĩa vụ quân sự. Thầy Fiorenzo vâng lời ra đi khoác binh phục. Mặc dầu sức khoẻ yếu kém, thầy vẫn can đảm tuân giữ kỷ luật quân trường. Thầy biến những tháng ngày quân dịch thành thời gian rao giảng Đức Tin. Nhiều người trẻ được thầy lôi cuốn đã tiếp nhận lời mời. Mỗi lần nghỉ phép, họ theo thầy đến Đan Viện Xitô ở Hauterive, trao đổi tư tưởng và tham dự buổi hát kinh thần vụ với các đan sĩ.

Sau thời gian quân dịch, thầy Fiorenzo trở lại nghề bút nghiên. Thầy đậu cử nhân thần học với hạng ưu. Từ đây thầy tiếp tục tiến đến thiên chức Linh Mục. Thầy viết:

- Chỉ duy nhất Đức Chúa GIÊSU KITÔ là mẫu gương cho cuộc đời Linh Mục. Đức Chúa GIÊSU yêu thương. Đức Chúa GIÊSU giảng dạy. Đức Chúa GIÊSU cầu nguyện. Đức Chúa GIÊSU cảnh giác. Đức Chúa GIÊSU an ủi. Đức Chúa GIÊSU quy tụ. Đức Chúa GIÊSU phục vụ. Đức Chúa GIÊSU ẩn dật. Đức Chúa GIÊSU trên Thánh Giá. Mỗi tín hữu Công Giáo phải trở thành họa ảnh của Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Riêng vị Linh Mục, ngài phải đặc biệt bước theo Đức Chúa GIÊSU KITÔ khi Ngài tự nguyện vác và chết treo trên Thánh Giá.

Thứ bảy 22-9-1979, thầy Fiorenzo D'Alessandri được truyền chức Linh Mục tại nhà thờ Chính Tòa Lugano. Chúa Nhật hôm sau, tân Linh Mục dâng Thánh Lễ mở tay tại nhà thờ xứ đạo Calpiogna, nơi ngài chào đời. Toàn xứ đạo hân hoan chúc mừng vị tân Linh Mục. Thế nhưng, ngay buổi chiều ngày đại lễ hồng phúc đó, Cha Fiorenzo nói với thân mẫu:

- Con bị đau nơi lưỡi. Nhưng chắc không có gì đáng lo!

Sau khi thụ phong, Cha Fiorenzo trở lại đại học Fribourg để dọn tiến sĩ. Nhưng lưỡi vẫn tiếp tục đau. Cha đi khám và bác sĩ cho biết ngài bị chứng sưng gai lưỡi. Cha theo các phương thức chữa chạy và xem ra chứng bệnh ngừng lại. Cha vừa tiếp tục học vừa thi hành các hoạt động mục vụ. Cha điều khiển các buổi tĩnh tâm cho giới trẻ. Trông Cha như một thiên thần vui tươi mang Đức Chúa GIÊSU KITÔ đến mọi nơi Cha đi qua.

Tháng 4 năm 1980, chứng sưng lưỡi trở lại. Cha không nói với ai vì sợ Cha Mẹ và người thân lo lắng. Nhưng chứng bệnh mỗi ngày một trầm trọng hơn. Ngày 2-5-1980 Cha bị mổ. Trước khi mổ, Cha xin lãnh

Bí Tích Xức Dầu. Vài ngày sau, Cha có thể dâng Thánh Lễ, nhưng Cha biết rõ, từ đây, bàn thờ chính là Thánh Giá. Cha vui vẻ chấp nhận với nụ cười trên môi. Các bác sĩ, y tá và bệnh nhân cảm phục trước sức chịu đựng anh hùng của vị Linh Mục trẻ tuổi. Cha viết trong nhật ký:

- Con bệnh giúp tôi cảm nghiệm ơn thánh Chúa. Tôi đã tiếp nhận bệnh ngay lúc được truyền chức. Qua cơn bệnh, tôi khám phá ra 3 tình yêu mẫu tử: của Giáo Hội Công Giáo, của Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA và của hiền mẫu tôi.

Ngày 13-5-1980 Cha được mang đến chữa trị tại nhà thương ở Bergamo. Trong lúc đau đớn, Cha thầm thì:

- Lạy Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa GIÊSU KITÔ, ơn cứu rỗi cho ai hy vọng nơi Chúa, xin thương xót chúng con.

Lưỡi Cha bị đóng đầy những đinh phóng xạ trông giống như Đức Chúa GIÊSU xưa bị đóng đinh nơi tay và nơi chân. Cha than thở:

- Lạy CHA, không phải là ý con nhưng là cho ý CHA được thực hiện. Lạy CHA, sao CHA bỏ con? Trong tay CHA, cùng với Đức Chúa GIÊSU KITÔ, con tin tưởng phó thác. Gương mẫu con chính là Đức Chúa GIÊSU KITÔ trên Thánh Giá.

Cha Fiorenzo nghĩ đến những dự án tông đồ nhưng cùng lúc Cha linh cảm sâu xa rằng Đức Chúa GIÊSU KITÔ muốn Cha trở thành hy lễ khổ đau. Cha cầu nguyện liên lĩ và dâng các đau khổ để cầu cho bạn bè, cho các tiến chức Linh Mục và cho ơn gọi Linh Mục.

Ngày 12-3-1981, Cha Fiorenzo D'Alessandri êm ái trút hơi thở cuối cùng trong an bình vĩnh cửu của THIÊN CHÚA Tình Yêu và của Đức Mẹ MARIA Dịu Hiền, hưởng dương 26 tuổi.

... "Hỡi anh em là những kẻ được THIÊN CHÚA yêu mến, chúng tôi phải luôn luôn tạ ơn THIÊN CHÚA về anh em, vì THIÊN CHÚA đã chọn anh em ngay từ lúc khởi đầu, để cứu độ anh em nhờ Thần Khí thánh hóa và nhờ Đức Tin vào chân lý. Chính vì thế mà THIÊN CHÚA đã dùng Tin Mừng chúng tôi loan báo mà kêu gọi anh em, để anh em được hưởng vinh quang của Chúa chúng ta là Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Vậy thưa anh em, anh em hãy đứng vững và nắm giữ các truyền thống chúng tôi đã dạy cho anh em. Xin chính Chúa chúng ta là Đức GIÊSU KITÔ và xin THIÊN CHÚA là CHA chúng ta, Đấng yêu thương chúng ta và đã dùng ân sủng mà ban cho chúng ta niềm an ủi bất diệt và niềm cậy trông tốt đẹp, xin các Ngài an ủi và cho tâm hồn anh em được vững mạnh, để làm và nói tất cả những gì tốt lành" (Thư 2 gửi tín hữu Thêxalônica 2,13-17).

(Paolo Riso, "Messaggeri di Gioia e di Speranza", Editrice Elle Di Ci, 1995, trang 79-94)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

*O Maria in amore tui
perseverent filii!*